

**МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА ТЕОРІЇ ТА МЕТОДИКИ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ
НАУКОВИЙ СТУДЕНТСЬКИЙ ГУРТОК
«ПЕРСПЕКТИВИ ОСВІТНЬО-ПЕДАГОГІЧНОЇ НАУКИ»**

НОВА УКРАЇНСЬКА ШКОЛА: СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ

**Збірник тез доповідей
VII Всеукраїнської студентської науково-практичної конференції**

**МУКАЧЕВО
26 ТРАВНЯ 2026 РОКУ**

*Розглянуто і схвалено кафедрою теорії та методики початкової освіти
Мукачівського державного університету
(протокол № 5 від 22 червня 2026 року)*

Рецензенти:

Кравченко Тетяна Миколаївна, доктор філософії в галузі 01 Освіта/Педагогіка, доцент кафедри англійської мови, літератури з методиками навчання Мукачівського державного університету

Наукове консультування і редагування:

доктор педагогічних наук, професор Товканець Г. В.

Н74

Нова українська школа: стратегія розвитку особистості: збірник тез доповідей VII Всеукраїнської студентської науково-практичної конференції (26 травня 2026 р., Мукачево) / За заг. ред. Г. В. Товканець. Мукачево: Вид-во МДУ, 2026. с. 146

У збірнику представлено тези доповідей учасників студентської науково-практичної конференції «Нова українська школа: стратегія розвитку особистості», в яких розкрито актуальні питання реалізації сучасних підходів до освітнього процесу в умовах Нової української школи.

Видання розраховане на науковців, викладачів, студентів, які займаються проблемами розвитку особистості і стратегії розвитку Нової української школи.

Редакційна група:

Г. В. Товканець – доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри теорії та методики початкової освіти Мукачівського державного університету; О.П. Поп – здобувачка вищої освіти першого (бакалаврського) рівня спеціальності 013 «Початкова освіта», староста наукового студентського гуртка «Перспективи освітньо-педагогічної науки»; Н. І. Керечанин – здобувачка вищої освіти першого (бакалаврського) рівня спеціальності 013 «Початкова освіта» (скорочена програма), А. В. Чорей – здобувачка вищої освіти першого (бакалаврського) рівня спеціальності 013 «Початкова освіта» (скорочена програма).

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, цифр та інших відомостей несуть автори публікацій

Гольча А.М., здобувач вищої освіти
Спеціальності «Психологія», група П-4;

Науковий керівник:

ст. викл. Алмаші С.І.

Мукачівський державний університет

ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ГНУЧКОСТІ ОСОБИСТОСТІ В КРИЗОВИХ УМОВАХ ВІЙНИ

У сучасних умовах воєнного стану в Україні професійна діяльність учителя зазнала суттєвих трансформацій, що зумовлює підвищення актуальності проблеми професійної гнучкості педагогів. Освітній процес відбувається в умовах невизначеності, частих змін форм навчання (очне, дистанційне, змішане), підвищеного емоційного навантаження та необхідності швидкої адаптації до нових соціальних і організаційних реалій. У цих умовах професійна гнучкість учителя виступає ключовим чинником збереження ефективності педагогічної діяльності та психологічної стійкості [2].

Теоретичний аналіз проблеми свідчить, що професійна гнучкість педагогів розглядається як інтегративна властивість особистості, яка забезпечує здатність швидко адаптуватися до змін професійного середовища, ефективно реагувати на нові виклики та опановувати інноваційні освітні технології. Вона включає когнітивний компонент (готовність до змін і навчання), емоційний (стресостійкість, саморегуляція) та поведінковий (адаптивні професійні дії).

У вітчизняній психології та педагогіці проблеми професійної адаптації та стресостійкості вчителів досліджували Сергій Максименко, Лариса Карамушка, Тетяна Титаренко, Олена Креденцер та інші науковці. У їхніх працях підкреслюється, що професійна гнучкість є важливою складовою психологічної готовності педагогів до роботи в кризових умовах. [2; 3;4;5].

Психологічний аспект професійної гнучкості вчителя під час війни проявляється у здатності до емоційної саморегуляції, подолання професійного

стресу, збереження мотивації до педагогічної діяльності та підтримання психологічної рівноваги. Важливим є також розвиток резильєнтності як здатності відновлюватися після стресових ситуацій, зберігаючи внутрішні ресурси та працездатність.

Соціальний аспект пов'язаний із необхідністю швидкої адаптації до змін організації освітнього процесу, взаємодії з учнями та їхніми батьками в умовах нестабільності, а також опанування нових цифрових інструментів навчання. Учитель у кризових умовах виконує не лише освітню, а й підтримувальну, виховну та частково фасилітативну функцію, сприяючи стабілізації емоційного стану учнів [3].

Додатково слід зазначити, що важливим чинником професійної гнучкості є рівень цифрової компетентності педагога. Умови війни значно прискорили цифровізацію освіти, що вимагає від учителя постійного вдосконалення навичок роботи з онлайн-платформами, інтерактивними ресурсами та засобами дистанційного навчання.

Також суттєвим є вплив соціальної підтримки (адміністрації закладу освіти, колег, психологічної служби) на формування професійної гнучкості. Наявність сприятливого організаційного клімату знижує рівень емоційного вигорання та підвищує адаптаційні можливості педагогів.

Отже, професійна гнучкість учителя в умовах війни є складним багатокомпонентним явищем, що забезпечує ефективну педагогічну діяльність у кризових умовах, сприяє збереженню професійного здоров'я, попередженню емоційного вигорання та підтриманню якості освіти. Її розвиток є одним із пріоритетних напрямів сучасної психолого-педагогічної науки та освітньої практики.

Список використаних джерел

1. Карамушка Л. М. Психологічне забезпечення професійної діяльності педагогів в умовах соціальних змін : монографія. Київ : Інститут психології імені Г. С. Костюка НАПН України, 2023. 280 с.

2. Креденцер О. В. Психологія професійного вигорання та ресурсності педагогів : монографія. Київ : Інститут психології імені Г. С. Костюка НАПН України, 2022. 256 с.

3. Максименко С. Д. Загальна психологія : навчальний посібник. Київ : Центр навчальної літератури, 2021. 272 с.

4. Титаренко Т. М. Життєстійкість особистості в умовах соціальної нестабільності : монографія. Київ : Інститут соціальної та політичної психології НАПН України, 2022. 320 с.

Дан Н.Ю., здобувач вищої освіти
спеціальності «Спеціальна освіта. Логопедія», група МСО-11;

Науковий керівник:

д. п. н., проф. Кристопчук Т.Є.

Рівненський державний гуманітарний університет

ДІАГНОСТИКА ТА НАПРЯМИ КОРЕКЦІЙНОГО ВПЛИВУ ПРИ ЗАЇКАННІ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Розлад плавності мовлення, що виникає в дитинстві, є найпоширенішою формою заїкання, – це неврологічна недостатність, що виникає внаслідок основної аномалії мозку, яка спричиняє неплавне мовлення. Заїкання може призвести до значних вторинних наслідків, включаючи негативне самосприйняття та негативне сприйняття іншими, тривогу та іноді депресію. Розлад плавності мовлення, що виникає в дитинстві, вражає від 5% до 10% дошкільнят. Раннє виявлення заїкання важливе для того, щоб розпочати терапію, поки ще можуть відбуватися компенсаторні зміни в мозку, та щоб мінімізувати ймовірність розвитку у пацієнта соціальної тривожності, порушення соціальних навичок, дезадаптивної компенсаторної поведінки та негативного ставлення до